

dična „Slovenka“, ne žaluj, da te gospodičine ni med tvojimi naročnicami, nič nisi izgubila na njej. Druga in žalibog spet učiteljica na Štajerskem se je odrezala: „Ah kaj, jaz se ne čutim obvezane, podpirati vsak nov slovenski list. Naročena sem na „Popotnika“, „Slov. svet“ (čudno!) in radi politike na ... „Tagespošto“, menim, da je to dovolj za mene“. Dobro, vsak človek ve kvaliteto in kvantiteto duševnega živeža za svoje potrebe!

Nekega slovenskega akademika sem vprašala ako je že čital „Slovenko“ in kaj mi je odgovoril na moje slovensko vprašanje? „Nein, muss so ein rechter Quark sein! Ich lese überhaupt nichts slovenisches!“ „Tepec“, sem si mislila v svojem svetem srdu prav brez rokavic in ga zaničevalno prezirala in maščevala sem se tudi pozneje. Kako, to pa ti „Slovenka“ sama veš, ker se je to zgodilo v tvojih cenjenih predalih.

Vzlic temu pa, da nisi imela toliko podpore kolikor je zaslužiš in kakor bi bilo treba, sosebno kar se tiče duševne podpore, katera večinoma sloni vsa na ramah tvoje urednice, oh in uredniško žrelo, videla sem je, kako je grozno nenasitno in čutila že celó, vzlic temu pa si se razvila v prvi vrsti na vso čast vrle tvoje urednice, v drugi vrsti na čast tvojih sotrudnic in sotrudnikov in sploh so lahko ponosne na tebe vse Slovenke prav za prav ves slovenski svet!

Razvijaj se naprej in budi po domovini okrog slovensko ženstvo! To pa je le možno, dokler ostaneš v rokah spretne urednice. Želimo urednici soglasno iz vsega srca za novo leto čvrstega zdravja in obljubimo jej, da jo hočemo resno podpirati z duševnim gradivom za prosep „Slovenke“!

Slovensko ženstvo, ti pa se zberi okoli „Slovenke“, podpiraj jo gmotno in duševno! Zavedajmo se ne samo svojih pravic, ampak izpolnimo i svoje dolžnosti!

Končno še nekaj gospodičinam učiteljicam! Urednica je naša tovarišica, večina sotrudnic so učiteljice ali bivše ali delujoče. Oklenite se „Slovenke“, katera bo rada sprejemala v svoje predale vaše želje in zagovarjala vaše težnje. V slogi je moč! Smo ženske, a smo ljudje! Naprej z združenimi močmi,

„Da vzredimo narod poštenjakov,

Narod vrlih mož! ...“

V imenu slovenskega ženstva: *Márica II.*

P samoti.

V samotni hiši kraj vasi
Sáma za sé živim,
In kakor v snu iz duše dna
Po svetu koprnim ...

O praznega življenja dneh
Bi pesnila na glas ...
Pa ne, pa ne, saj ljubeč moj
Pošilja pisma v vaš!

Vida